

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka, ve věci,

žalobce: X
bytem X

proti

žalovanému: **Generální finanční ředitelství**
sídlem Lazarská 15/7, Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí generálního ředitele žalovaného ze dne 5. 8. 2020, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí generálního ředitele Generálního finančního ředitelství ze dne 5. 8. 2020, č. j. X, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí generálního ředitele žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí ředitele Finančního úřadu pro Liberecký kraj (dále jen „služební orgán I. stupně“) ze dne 10. 6. 2020, č. j. X. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce podle § 61 odst. 1 písm. c) zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, převeden na služební místo č. X-X, Odboru vyměřovacím, Oddělení vyměřovacím I, s výkonem služby na Finančním úřadu pro Liberecký kraj s účinností od 1. 7. 2020 na dobu neurčitou. Pro výkon služby na stanoveném služebním místě byl určen obor služby: Daně, poplatky a jiná obdobná peněžitá plnění a hazardní hry, se služebním působištěm v České Lípě.

2. Proti rozhodnutí služebního orgánu I. stupně se žalobce odvolal. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že dle § 61 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 62 odst. 1 zákona o státní službě lze státního zaměstnance převést na jiné služební místo tehdy, je-li takové služební místo pro něj vhodné. Vhodnost služebního místa blíže rozvádí čl. X a násl. metodického pokynu č. 2/2019, kterým se stanoví podrobnosti ke změnám služebního poměru. Vhodnost konkrétního služebního místa pro určitého státního zaměstnance musí služební orgán posoudit předem a vždy individuálně na základě různých v úvahu přicházejících kritérií v souladu s čl. 63 metodického pokynu. Služební orgán I. stupně se ve svém rozhodnutí otázkou vhodnosti služebního místa, na které byl žalobce s účinností od 1. 7. 2020 zařazen, zabýval. Pokud jde o doložený lékařský posudek o zdravotní způsobilosti k výkonu služby, resp. práce, který byl vydán X dne X, v němž je mimo jiné uvedeno, že *„účastník řízení je schopen vykonávat službu se sníženou psychickou zátěží“*, žalovaný konstatoval, že služební orgán I. stupně na tento lékařský posudek sice výslovně neodkázal, ale při převedení žalobce na jiné služební místo jej zcela respektoval. Poskytovatelem pracovně lékařských služeb byl vydán lékařský posudek o zdravotní způsobilosti žalobce k výkonu služby, dle něhož je žalobce k výkonu služby zdravotně způsobilý. Poskytovatel pracovně lékařských služeb však současně v posudkovém závěru uvedl podmínku *„ve stálé teplotě, se sníženou psychickou zátěží, brýle nutné, bez vynucených poloh, bez zvedání těžkých předmětů“*. Z lékařského posudku ze dne 20. 11. 2019 je zřejmé, že pokud bude na služebním místě žalobce vykonávat službu (je zdravotně způsobilý k výkonu služby) mj. se sníženou psychickou zátěží (stanovená podmínka) než na současně vykonávaném služebním místě (Odbor majetkových daní, Oddělení majetkových daní I), bude respektován lékařský posudek vydaný poskytovatelem pracovně lékařských služeb. Činnost žalobce na služebním místě, kterou vykonával na služebním místě v Odboru majetkových daní, Oddělení majetkových daní I vyplývá z dokumentu s názvem „Pracovní náplň“ s účinností od 1. 11. 2014. V tomto dokumentu je uvedeno, že žalobce v rámci svého pracovního zařazení vykonává zejména tyto činnosti: 1. zajišťuje výkon daňového řízení v souladu s příslušným ustanovením zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů, 2. dodržuje obecně závazné právní předpisy bezpečnostní a požární předpisy a dále vnitřní normy finanční správy, 3. dbá o řádný průběh daňového řízení na úseku majetkových daní (vyměřování daní, daňová kontrola, odstranění pochybností, místní šetření atd.). Na rozdíl od shora

uvedeného služební náplň vyplývající z charakteristiky služebního místa pro státního zaměstnance zařazeného na služebním místě v Odboru vyměřovacím, Oddělení vyměřovacím I od 1. 7. 2020 již mimo jiné neobsahuje provádění daňové kontroly a místního šetření za účelem ověření skutečností a zajištění důkazních prostředků. Z toho je dle žalovaného zřejmé, že na služebním místě č. 260332 žalobce vykonává službu se sníženou psychickou zátěží, neboť již neprovádí místní šetření za účelem ověření skutečností a zjištění důkazních prostředků ani neprovádí daňovou kontrolu. Provádění daňové kontroly a místního šetření je pro správce daně velmi náročnou disciplínou a musí vycházet z velmi dobrých odborných znalostí, zkušeností, ale též velké psychické odolnosti pověřených státních zaměstnanců. Žalovaný dále konstatoval, že ačkoliv je zvláštní příplatek na služebních místech v Odboru/Oddělení vyměřovacím a Odboru/Oddělení majetkových daní stejný, míra neuropsychické zátěže a možnost verbálního a fyzického napadení u jednotlivých státních zaměstnanců v Odboru vyměřovacím a Odboru majetkových daní není zcela srovnatelná. Ve služebním předpise č. 2/2017 generálního ředitele pro odměňování v rámci Finanční správy České republiky je přiznáván shodný zvláštní příplatek zaměstnancům v Odboru/Oddělení vyměřovacím jako zaměstnancům v Odboru/Oddělení majetkových daní, a to přesto, že míra neuropsychické zátěže na služebním místě č. X v Oddělení vyměřovacím je v porovnání s předchozím služebním místem č. 260286 v Oddělení majetkových daní nižší v důsledku absence kontrolní činnosti. Dle žalovaného služební orgán I. stupně nepochybil, když převedl žalobce na služební místo č. 260332, neboť tím postupoval jak v souladu s lékařským posudkem ze dne 20. 11. 2019, tak s platnými právními předpisy.

II. Žaloba

3. Žalobce v žalobě nejprve namítal, že výkon služby na novém služebním místě nesplňuje podmínku snížené psychické zátěže, stanovenou v lékařském posudku ze dne 20. 11. 2019, neboť i na novém služebním místě mu byl přiznán zvláštní příplatek podle § 148 zákona o státní službě ve spojení s

§ 6 nařízení vlády č. 304/2014 Sb., o platových poměrech státních zaměstnanců. Žalobce nesouhlasil s tvrzením služebních orgánů, že míra neuropsychické zátěže na služebním místě, na něž byl převeden, je v porovnání s předchozím služebním místem nižší v důsledku absence kontrolní činnosti. Toto tvrzení žalovaného se dle žalobce nezakládá na pravdě, neboť od podzimu roku 2014 se na Oddělení majetkových daní I z nařízení vyššího orgánu kontroly neprovádějí, namísto kontrol má být poplatník vyzván k podání dodatečného daňového přiznání. Na Oddělení majetkových daní I byly částky daně také v průměru podstatně nižší a tvrzení poplatníků žalobce mohl ověřit z pomocných evidencí, ke kterým měl přístup. Tím, že měl žalobce přístup k těmto aplikacím, ke konfliktům s poplatníky prakticky nemohlo dojít, protože všechny potřebné údaje pro správné vyměření výše daně mohl získat nezávisle na poplatnících. Žalovaný si dle žalobce dostatečně neproověřil a náležitě nezjistil skutečnou míru ohrožení ze strany poplatníků. Žalovaný nezjišťoval, zda je nové služební místo pro žalobce vhodné s přihlédnutím k jeho zdravotnímu stavu jak požaduje § 61 odst. 4 a § 113 písm. a) zákona o státní službě ve spojení s

§ 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, čímž bylo zasaženo do práva žalobce na ochranu zdraví při práci při výkonu státní služby. Závěrem žalobce konstatoval, že celá věc vyústila v to, že dne 24. 8. 2020 musel podat výpověď ze zdravotních důvodů. Žalobce požadoval, aby napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc mu vrácena

k novému rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného

4. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný zopakoval, že respektoval metodická doporučení obsažená v metodickém pokynu č. 2/2019, kterým se stanoví podrobnosti ke změnám služebního poměru, zejména čl. X. S účinností od 1. 7. 2020 byl žalobce převeden na služební místo v Odboru vyměřovacím, Oddělení vyměřovacím I a popis činností, jejichž výkon se na služebním místě požaduje, je uveden v dokumentu „Charakteristika služebního místa pro státního zaměstnance“. V charakteristice nového služebního místa nejsou služební úkoly daňová kontrola a místní šetření, které jsou v rámci výkonu služby psychicky zatěžující. Žalobce tyto činnosti nadále konat nemůže a ani nemohou být ze strany představených po žalobci požadovány. V charakteristice dosavadního služebního místa měl žalobce naopak služební úkoly daňová kontrola a místní šetření uvedeny, a byl proto povinen tyto služební úkoly plnit a představený žalobce byl oprávněn jejich plnění po žalobci požadovat. Tvrzení žalobce, že v Oddělení majetkových daní I se od podzimu 2014 z nařízení vyššího orgánu kontroly neprovádějí, nemá oporu v právním ani skutkovém stavu. Správce daně spravující daň z nemovitých věcí využívá před zahájením a v průběhu vyměřovacího nebo doměřovacího řízení přednostně vyhledávací činnosti. Pomocí automatizovaného daňového informačního systému (ADIS) porovnává podaná daňová přiznání, popřípadě přenesené daňové povinnosti z předchozího roku, s veřejným rejstříkem nemovitostí (tzv. katastr nemovitostí). Dalším vyhledávacím postupem je místní šetření. Pokud vyhledávací činností zjistí nepřiznané nemovité věci, popřípadě nesrovnalosti jiného charakteru, pak jsou možné dvě varianty. Nepodal-li poplatník daňové přiznání, vyzve ho správce daně k podání řádného nebo dodatečného daňového přiznání, a jestliže poplatník nereaguje, vyměří mu daň z moci úřední (vyměření nebo doměření daně). Druhou variantou je, že poplatník podal daňové přiznání, které obsahuje takové chyby, že správci daně vyvstanou pochybnosti o úplnosti a správnosti podaného daňového přiznání. Pokud nejsou poplatníkem, který byl neformálně upozorněn, tyto pochybnosti odstraněny, je správce daně povinen vydat výzvu k zahájení postupu k odstranění pochybností, čímž je zahájen kontrolní postup. Kontrolním postupem je postup k odstranění pochybností a daňová kontrola. Pokud z výsledků vyhledávací činnosti správce daně zhodnotí, že je potřeba zahájit daňovou kontrolu, pak ji vykoná. U majetkových daní (tedy i v Oddělení majetkových daní I) je v kompetenci státních zaměstnanců provést daňovou kontrolu, zatímco v Odděleních vyměřovacích (též v Oddělení vyměřovacím I) se daňová kontrola neprovádí. Působnost a hlavní činnosti organizačních útvarů orgánů Finanční správy České republiky vymezuje Směrnice č. 6/2015 generálního ředitele Vymezení působností vyjmenovaných útvarů (dále jen „směrnice“). V čl. 87 směrnice jsou uvedeny hlavní činnosti Odboru/Oddělení majetkových daní, konkrétně v bodu 13 je stanoveno „*provádí ve své působnosti úkony a všechny postupy při správě daní*“ a v bodu 24 „*provádí daňové kontroly v rozsahu své působnosti*“. Hlavní činnosti Odboru vyměřovacího jsou vyjmenovány v čl. 85 směrnice, v bodu 11 je výslovně uvedeno „*provádí ve své působnosti úkony a všechny postupy při správě daní s výjimkou daňové kontroly*“. Tvrzení žalobce, že na Oddělení majetkových daní byly částky daně v průměru nižší, žalovaný přisvědčil, nicméně upozornil na skutečnost, že státní zaměstnanec, jakožto správce spravující daň z nemovitých věcí, vykonává činnost s podstatně větším množstvím poplatníků, se kterými se dostává do kontaktu, tedy míra rizika se může zvyšovat nejen s výší doměřené daně, ale také s počtem

případů (poplatníků), jejichž spisy spravuje. Ze všech uvedených důvodů žalovaný navrhoval žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

IV. Posouzení soudem

5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů (v duchu dispoziční zásady, kterou je správní soudnictví ovládáno), vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s., a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Převedení na jiné služební místo je upraveno v ustanovení § 61 zákona o státní službě a rozumí se jím změna služebního poměru spočívající v tom, že služební orgán nařídí státnímu zaměstnanci výkon služby na jiném služebním místě, neboť státní zaměstnanec nemůže vykonávat službu na svém dosavadním služebním místě z důvodů uvedených v odst. 1 a 2. Služební orgán je povinen státního zaměstnance převést na jiné služební místo z důvodů uvedených v odst. 1 a 2 bez ohledu na skutečnost, zda s tímto převodem státní zaměstnanec souhlasí.
7. Dle § 61 odst. 1 písm. c) zákona o státní službě *státní zaměstnanec se převede na jiné služební místo, nemůže-li vykonávat službu na dosavadním služebním místě v důsledku zrušení jeho služebního místa z důvodu změny systemizace*. Ze systemiky a účelu služebního zákona, který požaduje stabilitu a depolitizaci vyplývá, že takový postup má přednost před zařazením zaměstnance mimo výkon služby.
8. Výběr vhodného služebního místa, na něž by státní zaměstnanec měl být převeden, závisí na správním uvážení služebního orgánu. V posuzovaném případě se služební orgány vhodností služebního místa, na které byl žalobce s účinností od 1. 7. 2020 zařazen, zabývaly, a to i z hlediska zdravotní způsobilosti žalobce k výkonu služby. Žalovaný zdůraznil, že dle posudku poskytovatele pracovních lékařských služeb je žalobce k výkonu služby zdravotně způsobilý s podmínkou. Z posudku poskytovatele pracovních lékařských služeb ze dne 20. 11. 2019 dle žalovaného mimo jiné vyplývá, že by měl žalobce na novém služebním místě vykonávat službu s nižší psychickou zátěží, než na současně vykonávaném služebním místě. Soud se s takovou interpretací zdravotního posudku ze dne 20. 11. 2019 ztotožňuje. Za správnou považuje i úvahu, že pokud služební náplň vyplývající z charakteristiky služebního místa pro státního zaměstnance zařazeného na služební místě v Odboru vyměřovacím, Oddělení vyměřovacím I neobsahuje, na rozdíl od služebního místa v Odboru majetkových daní, Oddělení majetkových daní I, provádění daňové kontroly a místního šetření za účelem ověření skutečností a zajištění důkazních prostředků, jedná se o služební náplň s nižší psychickou zátěží. Není přitom rozhodné, kolik daňových kontrol či místních šetření žalobce na dosavadním místě provedl. Jak správně uvedl žalovaný ve vyjádření k žalobě, podstatné je to, že v charakteristice dosavadního služebního místa měl žalobce tyto služební úkoly uvedeny, a byl proto povinen je plnit a představený žalobce byl oprávněn jejich plnění po žalobci požadovat. Na novém služebním místě žalobce tyto

činnosti již konat nemůže a ani nemohou být ze strany představených po žalobci požadovány. Tyto závěry nemůže zvrátit ani fakt, že je zaměstnancům na všech pozicích v Odboru/Oddělení vyměřovacím, stejně jako zaměstnancům v Odboru/Oddělení majetkových daní přiznáván zvláštní příplatek podle § 148 zákona o státní službě ve spojení s § 6 nařízení vlády č. 304/2014 Sb., o platových poměrech státních zaměstnanců, neboť určité míře neuropsychické zátěže bude žalobce vystaven i na novém služebním místě. To však není v rozporu s lékařským posudkem ze dne 20. 11. 2019, protože ten jednoznačně konstatoval, že žalobce je k výkonu služby zdravotně způsobilý, byť s podmínkou.

9. Jak již bylo uvedeno výše, výběr vhodného služebního místa závisí na správním uvážení služebního orgánu. Soudní přezkum správního uvážení provedeného správním orgánem je značně omezený (s výjimkou možnosti uplatnění moderačního práva dle § 78 odst. 2 s. ř. s., které se však vztahuje pouze na řízení o žalobě proti rozhodnutí, jímž byl uložen trest za správní delikt), neboť soud může pouze zkoumat, zda správní orgán překročil zákonem stanovené meze správního uvážení nebo jej zneužil (srov. § 78 odst. 1 věta druhá s. ř. s.). Takové překročení zákonem stanovených mezí správního uvážení nebo jeho zneužití však soud v projednáváním případě neshledal.

V. Závěrečné posouzení a náklady řízení

10. Ze všech shora uvedených důvodů soud zamítl podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.
11. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovanému, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec dne 5. února 2021

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu